

Pärnumaa üliõpilaskogu päevade sõbra professor Theodor Lippmaa, soome ajaloolase ja TÜ-s professorina töötanud Arno Rafael Cederbergi, ungari õigusteadlase ja samuti TÜ-s professorina töötanud István Csekey ning maailmamainega eesti astronoomiateadlase Ernst Öpiku kirju.

1980. aastate alul nõustus Leo Leesment ettepanekuga säilitada oma arhiivimaterjalid tervikliku isikuarhiivina ülikooli raamatukogus ja siitpeale ei toonud ta enam taskupõhjas üksikuid pabereid, vaid arhiivimaterjalid (tööde käsikirjad, teenistusalsed ja biograafilised dokumendid, fotod) hakkasid laekuma partiidenä. Selle kokkukoondamises abistas vana professorit õigusajaloo alal tegutsema asunud aspirant-õppejõud Peeter Järveldid ning 1985. aastal jõudiski raamatukokku seitsmes jaos üleantuna peamine osa Leo Leesmenti arhiivipärandist (F 93).

Leo Leesment suri Tartus 16. jaanuaril 1986. Raamatukogusse on jäänud tema tööd, jäljed siinsest tegevusest ning mälestus sõbralikust inimesest.

Mare Rand

SIIRI LUTS IN MEMORIAM

24.11.1933–24.11.2002

Siiri Luts sündis Tartus. Mõne aja pärast sai temast Tallinna tüdruk. Soov õppida ülikoolis eesti keelt ja kirjandust tõi Siiri pärast keskkooli lõpetamist 1952. a. tagasi sünnilinna. Siin viis elu ta kokku noore etnograafi Arved Lutsuga. Siiri sünnipäeval 24. novembril 1956. a. registreeriti nende abielu, millest sündis kaks poega.

Pärast studiumi lõpetamist 1957. a. tuli Siiri Luts tööle ülikooli raamatukogusse, täpsemalt õpperaamatukogusse, kus ta oli raamatukoguhoidja, vanemraamatukoguhoidja ja sektorijuhataja. 1986. a. usaldati talle majandusteaduskonna raamatukogu juhatamine. Sellelt ametikohalt siirdus ta 1999. a. augustis pensionile. Lahkumine polnud vabatahtlik, millest jäi väike okaski hinge.

Siiri oli sügavate kultuurihuvidega ja väga seltskondlik inimene. Temaga oli kerge suhelda, seda nii üliõpilasena laenutusleti ees kui kolleegina. Inimese tõelise loomuse avab mõni esmapilgul tähtsusetuna tunduv seik. Meenub, kuis imetlesime kolleegidega hõbeehet, mis kaunistas Siiri pluusi tema viiekümneandal sünnipäeval. Ta lausus, et ehitis end lugupidamise märgiks oma töökaaslaste vastu...

Malle Ermel